

Stržnikarjev vrh

**

Področje:	Idrijsko in cerkljansko hribovje
Območje:	na hribovje med Gorenjo in Dolenjo Trebušo oziroma dolinama vodotokov Trebuščice in Hotenje
Izhodišče:	Dolenja Trebuša (190 m n.v.)
Karte:	Atlas Slovenije 121,122; Idrijsko in Cerkljansko 1: 50 000 (delno)
Dolžina (km):	32
Višinska razlika (m):	920
Čas vožnje:	4:30
Nošenje kolesa:	0
Zahtevnost vzpona:	z Oblakovega Vrhja do izravnave pod Stržnikarjevim vrhom V 3 - V 4, drugo V2-V3
Zahtevnost spusta:	s Stržnikarjevega vrha v dolino Trebuščice S 2; naprej S 1
Zahtevnost skupaj:	III
Značilnosti:	tura čez samotne kmetije visoko nad dolinama Trebuščice in Hotenje, z lepim razgledom na strma pobočja Trnovskega gozda.
Najnižja točka:	192 m n.v.
Najvišja točka:	1005 m n.v.
Višinski diagram:	

Stržnikarjev vrh

OPIS

▲ Od križišča pri trgovini v Dolenji Trebuši (190 m n. v. ← [1]) gremo 200 m naprej po asfatni cesti do razcepa (195 mn.v. ↑ [2]) pri mostu. Nadaljujemo naravnost, v smeri kažipota za Oblakov Vrh. Kmalu se začnemo zelo položno vzpenjati. Peljemo se mimo odcepa (230 mn.v. ↑ [3]) za Hotenjo na levi in nadaljujemo naravnost v smeri kažipota za Oblakov Vrh. Za odcepom je asfalta konec. Nadaljujemo srednje strm vzpon po makadamski cesti. Po dobrem kilometru precej neenakomernega klanca pridemo do peskokopa in odcepa (460 mn.v. ↑ [4]), ki gre levo v vas Griva. Sledi prehod čez dva zanimiva kamnita mostička, ki si sledita v razdalji približno enega kilometra. Vzpon postane bolj enakomeren. Ves čas je zmerno strm. Po prihodu iz gozda na piano se peljemo mimo domačij Obrekar in Čelik do izrazitega levega ovinka, kjer je prva serpentina (560 m n. v.). Nadaljujemo čez naslednja dva ovinka do odcepa slabe ceste

(660 m n. v. →→ [5]), ki zavije levo za Utrški vrh. Naprej se peljemo v zmernem vzponu in dosežemo izravnavo na Oblakovem Vrhu, kjer se desno odcepi (720 m n. v. → [6]) gozdna cesta. Po njej nadaljujemo srednje zahteven vzpon. Na nekaj odsekih se cesta ustrmi (do V 4). Nadaljujemo skozi gozd in čez strme bregove nad dolino Hotenje, do domačije Zatreb (840 m n. v. j. Od tod se peljemo po nekoliko slabši, a bolj položni cesti, ki nas po nekaj serpentinah (Cesta je že bolj kolovoz, ki je speljan skozi skalnate useke!) privede do domačije na desni (970 m n. v.). Še zadnji klanec in prikolesarimo na travnato izravnavo (1010 mn.v. ↑ [7]) pod Stržnikarjevim vrhom (Od tod do začetka makadamske ceste pri domačiji Stržnikar je Atlas Slovenije netočen!)

▼Nadaljujemo po ravnem in rahlo navzdol, ves čas ob žični ograji, ki je napeljana ob robu pašnikov na desni. Po približno 200 metrih, na prvem razcepu (990 mn.v. ↑ [8]) zdaj že bolj kolovoza kot gozdne ceste, gremo naravnost (Slabše zvožen odcep pelje desno h kmetiji Stržnikar.). Kmalu pridemo na dobro cesto. Njen desni krak zavije desno (k že omenjeni kmetiji Stržnikar). Mi gremo naravnost po gozdni cesti, deloma po ravnem, deloma rahlo navzdol, vse do izrazitega desnega ovinka, kjer je peskokop (985 m n. v.). Na naslednjem, levem ovinku, pridemo do odcepa kolovoza, ki zavije ostro desno in se slepo konča na travnikih. Nadaljujemo naprej po cesti do začetka gozda in srednje strmega spusta. Spustimo se po kratkem klancu, mimo odcepa na levem ovinku (970 m n. v.; to je kolovoz, ki zavije ostro desno v gozd) in vikenda na levi. Tu se pobočje prevesi v dolino potoka. Ob njem se spustimo do domačije Gačnik (860 m n. v.). Prečkamo mostiček čez istoimenski potok in se po klančku vzpnemo na križišče (865 m n. v. → [9]).

▲Tu zavijemo desno v smeri oznake za G. Trebušo. Sledi 35 višinskih metrov srednje strmega vzpona, ki nas pripelje na sedelce (900 m n. v.).

▼Od tod se spustimo do kmetije Brdar (880 m n. v.). Nadaljujemo po kratkem vzponu do razcepa (895 m n. v. ← [10]), kjer gremo levo (Odcep, ki zavije desno, pelje na Brdovski vrh.). Cesta postaja vse boljša (Na kartah je vrisana kot kolovoz.). Sledi zmerno strm spust mimo domačije Čebej (820 m n. v.). Nadaljujemo do odcepa (770 m n. v. → [11]), ki zavije levo k Hadalinu. Peljemo se mimo kmetije Griva, ki je na levi in v dolgem spustu po temenu hriba na izravnavo pri domačiji Makuc (550 m n. v.). Cesta je dobra, le mestoma precej gruščnata.

▲Prečkamo mostiček čez potok in se vzpnemo 40 višinskih metrov do razcepa (590 m n. v. ↑ [12]). Gremo naravnost (Levi odcep pelje k domačiji Potrebe.).

▼Sledi spustv Srno grapo. Najbolj strm odsekje asfaltiran.

▲Od tod se moramo kratko vzpeti do prevoja.

▼Nadaljujemo zmerno strm spust po makadamski cesti. Peljemo se mimo odcepa (490 m n. v. ↑ [13]) za domačijo Šuštar, ki zavije desno in malo naprej še enega, ki gre prav tako desno. Na križišču (470 m n. v. → [14]), kjer se cesta izravna, zavijemo desno (Levi odcep pelje k domačijam v zgornjem delu doline potoka Jelenk.). Kolesarimo okoli hriba na preval in v spustu do asfaltne ceste v G. Trebuši. Nadaljujemo mimo cerkve do križišča (420 m n. v. → [15]). Zavijemo desno in navzdol, v smeri kažipota za D. Trebušo (Cesta, ki gre levo in navzgor, pelje v smeri kažipota za Vojsko.). V strmem

spustu ob potoku Jelenk zdrvimo v dolino reke Trebuščice. Na prvem križišču (320 m n. v. → [16]) zavijemo desno (Leva smer pelje v Plužnje.), prav tako tudi na drugem (320 m n. v. → [17]); odcep makadamske ceste, ki gre levo in navzgor, pelje v smeri kažipota za Čepovan). Vozimo se naprej po asfaltni cesti nad mestoma globokim in prepadnim kanjonom Trebuščice (Pozor, leta 1997 še ni bilo varovalnih ograj!). Večinoma se spuščamo, včasih pa se moramo kratko tudi vzpeti. Po približno 6 km vožnje po dolini Trebuščice se pripeljemo do odcepa (240 mn.v. ↑ [18]) makadamske ceste na levi. Ta pelje v Čepovan. Mi gremo še naprej naravnost, mimo cerkvice Sv. Jakoba in od tod na izhodišče-v D. Trebušo.

KOMENTAR

To je srednje zahtevna tura, na katero se odpravimo med tednom, sicer imamo veliko možnosti, da se dodobra nagoltamo prahu na makadamski cesti, ki pelje na Oblakov Vrh. Drugače je to umirjen izlet, brez tehnično zahtevnih odsekov, primeren tudi za manj trenirane kolesarje. Značilnost so velike in samotne kmetije, ki so pogosto preurejene v vikende, nekatere pa še vedno propadajo ali ostajajo zanemarjene. Zanimiv je tudi pogled na strma in prepadna SV pobočja Govcev oziroma Trnovskega gozda. Možnosti za spuste po nekdanjih poteh pod Gabrovim brdom v D. Trebušo ne pridejo v poštev, saj so zapuščene in zaraščene.

KOLESARSKI SERVIS

Idrija, Čuk, Rožna 4, tel. 065 73 110

